

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Jozef Teslík Uh. Skalica (Szakolcza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a

platia sa vopred.

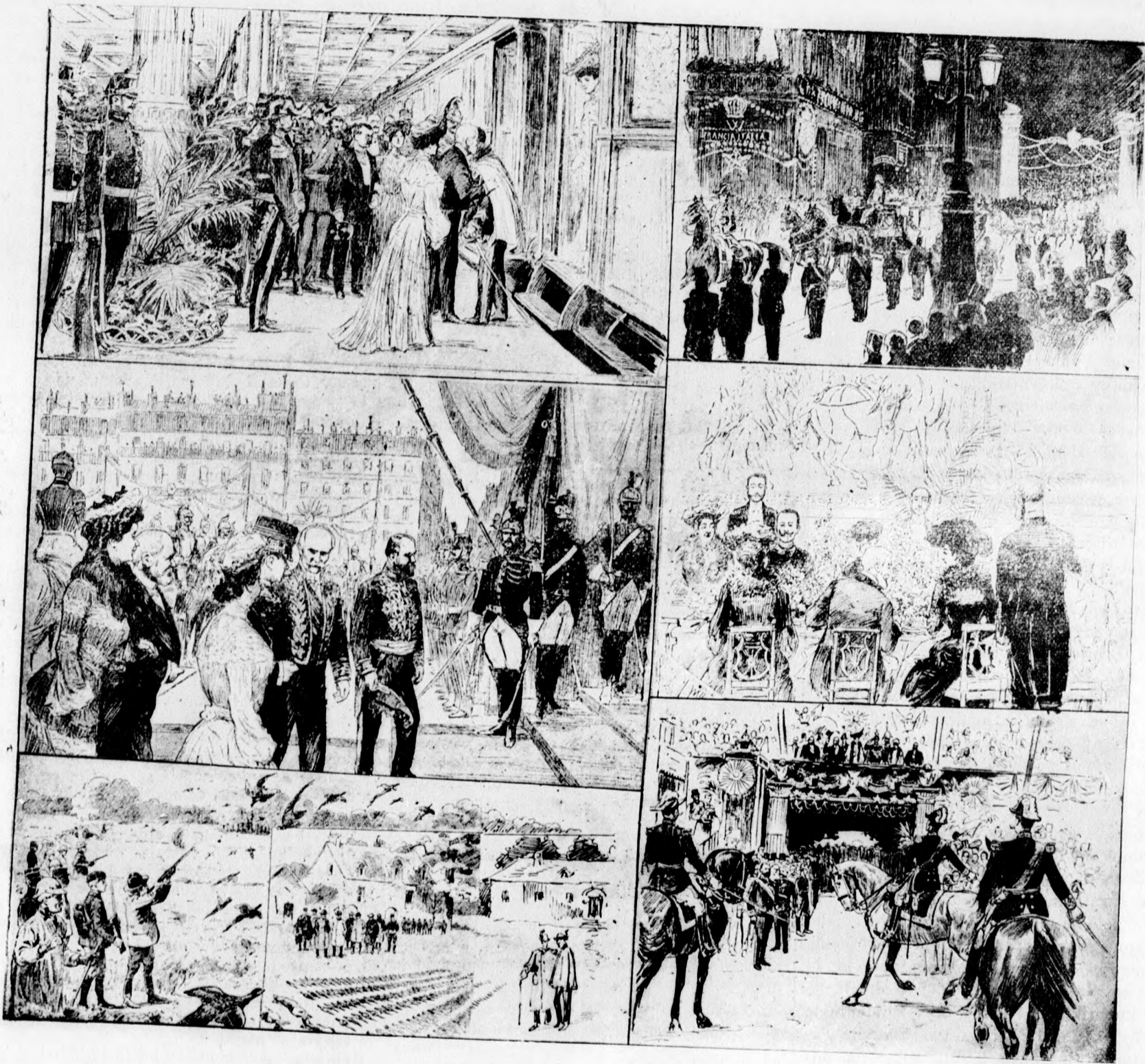
POKROK.

Predplatné poštou.

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Návšteva talianskej kráľovskej rodiny v Paríži

V dnešných časoch stáva sa to, čoho sa predtým celý svet hrozil: kráľovia monarchických štátov navštevujú republiky a ich prezidentov. Predtým sa považovala republika za smrteľného nepriateľa každého cisára a kráľa, dnes sa s myšlienkou republiky spriatelili všetky korunované hlavy, a preto často čítame že ten a ten cisár navštívil tu a tu republiku. Na všetko si svet privykne a čo zdalo sa predtým nemožnosťou, je dnes možným.

Taliansky kráľ Viktor Emanuel s jeho manželkou Elenou navštívil Franciu a prezidenta Loubeta. Návšteva bola politická a mala za účel upevniť svazky priateľstva medzi francúzskym a talianskym národom. Na papiery sme my s Talianskom spojení, v skutočnosti sa taliansky kráľ s Loubetom objíma, jako to vidíme na prvom obrázku. Na druhom vidíme slavnostný vjazd do Paríža. Prostredný obrázok ukazuje osvetlenie Paríža a prechádzku po meste, v popredí vidno francúzskeho ministra Delcassé, v prostriedku je Loubet, pri ňom kráľ a kráľovna. Malý obrázok na pravo predstavuje hostinu. Na spodu vidno hon na bažantov, a na poslednom obrázku je prehliadka vojska. Kráľ a prezident že dohovoreli sa počas návštevy ohľadne vzájomnej pomoci v čas vojny.

Spolky a výcep.

Prešporská obchodná komora bedáka nad tým, že sa spolkom potravným udeluje povolenie k odpredaju liehovín, vína a piva a odpredaj tabáku a poznamená pri tom, že sa spolky najradšej s týmto obchodom zamestnávajú a to ju veľmi boľí.

Podivná to vec. U nás má každý Isik a Nátan výčepné právo, prečo by sme ho aj my kresťania mať nemohli? Či už len židia môžu mať patent na pálené a my nie? Páni moji z Prešporka, to nenie rovnosť a braterstvo, my ako dobrí bratia aj v tomto môžeme brať účasť. Mne moj hlúpy rozum to hovorí, že práve tak ako nám svätý krst nedodá práva a privilegium odpredávania liehovín, tak ani obriezka nemá tej moci v sebe, a preto nemôžem pochopiť ako si vy tú rovnoprávnosť vysvetľujete.

A vzdor tomu vyznáme a na to sme hrdí, že máme na našom kraji asi 15 potravných spolkov a ani jeden z nich nemá výčepného práva a sme povďační finančnej direkcii za to, že nám ho nedala, keď sme ho náhodou pre jeden spolok pýtali. Práva sa nezriekame, lebo čo jednomu spravodlivé, druhému je správne, ale my naše spolky z vyššieho a z mravného stanoviska berieme, ako sme to našim jednaním a našimi vecnými článkami mnohokrát dokázali. Nám je to stejnou mravnou záhubou, či sa náš ľud ožerie zo židovského alebo z kresťanského páleného. Židovský alkohol práve tak uvedie ľud na mizinu, ako ten kresťanský a preto účel potravných spolkov má byť nie pozdvihnutie opilstva, ale omezenie, ba práve potravné spolky mali by na tom pracovať, aby ožralstvo zničilo, vykorenily poskytujú ľudu čím lacnejšie články vyživenia, čím levnejšiu strovu.

Zo zkušenosťi vieme, že v obciach, v ktorých potravné spolky odpredávajú liehoviny v zatvorených skleniciach sa korhelstvo ešte viacej rozmnožilo; kde pred tým pili ľudia za 3—5 krajčiarov, tam teraz slopú na litre. Ľudia moji to niesu ciele potravných spolkov.

Okolo Nitre je viacej potravných spolkov, ktoré majú právo výčepu. Rozpovieme vám naše zkušenosťi.

V jednom mestečku pri Nitre, ráno je naplnená spolková miestnosť ohromným zástupom ľudu. Prinesú prázdne sklenice a odoberú ich naplnené „páleným“. To raňajkujú dietky s chlebom na mieste mlieka, to je obed a večera a v celom mestečku nenie vidieť zdravého dieťaťa. Strašný úpadok. V druhej osade blízko Nitre čistý výnos spolkový obetujú vraj na vdržovanie katolíckej školy. A v tejto príkladnej osade sa v spolku odpredá ročne 400 hektolitrov pálená! Teda základ katolíckej školy je alkoholizmus, no ďakujeme pekne za takú školu.

A či vám máme pomenovať tie spolky, ktoré po krátkom 2—3-ročnom účinkovaní padly? Čo bola najhlavnejšia príčina? Nič iného ako výčepné právo (licenc.) Akým že spôsobom to bolo možno, veď aj u nás mnohí vravia, že na tom sa najviacej vydeláva? Jednoducho tak ako ku príkladu v jednej oravskej dedinke, kde výbor preslopal do roka 1200 zlatých. Pálené a víno sa minulo a takým spôsobom minuly sa aj účastiny členov. Potravné spolky niesu výdelkárske ústavy, a tým menej sú na to aby ľud náš ešte viacej salkoholisovali.

Toto sú naše zásady, ale vzdor tomu protestujeme proti referátu prešporskej obchodnej komory, ktorá nezastupuje ciele celých vrstiev spoločností, ale len sobecké ciele jednotlivých privilegizovaných elementov.

My nežiadame výčepné právo pre potravné spolky, ale žiadame ho aj pre kresťanov, keď sa už bez krčmy obeisť nemôžeme, nech má v každej osade aspoň len jeden kresťan osobné právo na odpredaj liehovín.

To žiada nie len rovnosť, ale aj spravodlnosť.

Spolkár.

Reč

k mládencom „narukujúcim,“ aby zostali vernými Bohu i národu.

III.

Drahí bratia, doposiaľ viedol som vás len k nebeskému Otcovi nášmu, teraz však zaviediem vás i ku spoločnej matke našej! kto je matkou všetkých nás? Národ, bratia a preto národ svoj v úctivosti a v láske mať je každému z nás tak do srdca vstopené, ako prirodzené je človeku viac milovať vlastnú matku, než ktorúkoľvek inú, trebárs by ona i storaz bohatšia bola, ako táto. A teraz pýtam sa vás: cítili ste už nekedy rozdiel, ktorý medzi človekom a človekom reč a zvyky tvoria? Cítili ste, že Slovák nenie Nemeč, ani Maďar, ani Talian? Ak ste necítili, nuž pocítite teraz, keď prichodivše na vojančinu s ľuďmi iných rečí, iných mravov, s ľuďmi teda k iným národom patriacimi spolužiť budete. . . . Boh uchovaj, aby som vás k nenávisti iných národov podpaloval, ale lásku k vlastnému prizvukovať nikdy neprestanem! Milujte, po Pánu Bohu ohnive milujte, drahí junáci, národ svoj, lebo on nie je len matkou našou, ale spolu i dobrou matkou, ktorá by vám poklady sveta tohoto radu dala, ale sama ich nemá; preto však preliala do vás s krvou i s mliekom materským schopnosť ducha svojho a starostlivou výchovou dobré mravy prarodcov vašich!

Bratia, ja verím, že národ svoj verne milujete a nikdy nehanbili ste sa za spolurodakov svojich; úklady však na národný cit sotva strojili vám; nuž teraz buďte i na to prichystaní! Zdániliví priatelia budú vám prichystávať reč a zvyky cudzie a snažiť sa budú zoškliveť vám všetko, čo je vaše, lebo to — vraj — sprosté je a nepekné! Vy však optajte sa seba samých: a tebe nenie sprosté to, čomu nerozumieš? A či nestvoril všetky národy Boh, že by bol sám pre seba jeden peknejší ako druhý? V zahrade je jeden kvietok biely, druhý modrý a predsa sú všetky pekné. Bohu milé: tak i národy! Preto podliak je ten, kto iného o (svoj) jeho národný cit pripravuje, ale Judášom nech sa nazýva ten, kto sa o vlastnú národnú lásku pripraví nechá!

Avšak láska k národu nekončí sa tým, že sa zaň nehanbíme, lebo za národ i pracovať, obety prinášať treba. Bratia, máte od Boha vám dané schopnosti, vlohy, sily: nuž nenechávajte ich úhorou ležať! Jedon strúhať umí, druhý šikovne šit dovedie, tretí sa zase hube rozumie a každý môže na vojančine i mimoriadnou prácou dokázať, že dovedie i obete klásť národnému zveladeniu i dobrému slovenskému menu na počesť. Či ste vari nepočuli, že Slovákovi i pri vojančine veľmi rádi majú? Preto chovajte sa tak, aby ste svojou šikovnosťou a poslušnosťou Slovákovi jeho váženosť zvýšili, zveladili. Na svoje budúce šťastie hľadte. — keď vám i na mene nezáleží, — bo známo je vám, že vystúžil vojak sa smeľe bárskomu voči postaví a neoklame ho, nepreda ho ani cudzinec, ani žid, ani notár.

(Dokonč. nasl.)

Zlaté zrnka.

Vzdelanie, to je hotovosť ducha, mobilisácia hlav, to je ozbrojenie ľudu strelivom kultúrnym, to je dôležité pochopenie pravdy v ruchu válečnom často zaponímanej, že osвета je zbraňou, veda mocou. . . . G. A. Lindner.

Cieľom práva je pokoj, prostriedkom k nemu je boj. Pokiaľ svet svetom bude, nebude práva bez zápasu. . . . Dr. Ihering.

Žiadam, aby všetci naši ziarovali o to dbali, aby obce naše noviny si držaly, lebo len tak príde národ k politickej dospelosti a ku pravej slobode. K. Havlíček.

Noviny z blízka i z ďaleka.

(Dopisy).

— Binghamton, N. Y. Amerika. Čtená redakcia! Doprajte mi kúsok miesta vo vašom milom časopise, aby som Vám mohol sdeliť našu veľkú radosť a pribeh cirkevného i národného sviatku slovenskej Binghamtonskej osady. Po mnohých prekážkach a nesnádzach dosiahli sme to, po čom sme dávno túžili, totiž liek pre dušu a radosť pre srdca naše. V osobe

vel. pána Ruperta Reháka, rodom Smolinčana, dostali sme do našej osady duchovného otca, ktorý má byť v budúcnosti našim otcem a vodcom. Celá naša osada shromáždila sa v kostole k jeho uvítaniu, kde velený pán v ohnivej a oduševnenej reči povzbudzoval nás k činnosti a vytrvalosti, potom nasledovalo požehnanie. Z kostola pohnul sa celý sprievod do slovenskej dvorany (Hally), kde ľud, družice, kostolný výbor očakávali nášho milovaného otca. Pri úplnej tichosti oslovil ho náš predseda J. Hurban, potom pán Matej Rozboril menom osady a uvítali ho srdečne medzi nami, všetci prítomní privolali mu Slávu! Naše dievčence tiež sa nedali zahanbiť, slečna M. Lehotský pozdravila ho prekvapujúcou rečou a sľúbila, že ony chcú byť vždy poslušné ochotné dcéry cirkvi a národa.

Naše školské deti, skoro všetko už Američanká tu rodené, prišli vo veľkom počte tiež a v ich mene oslavila nášho duchovného otca pani Maria Kabát a privítala aj rev. M. Jankolu, ktorý k nám vlp. R. Reháka doprevadil a s dvoma irskými kňazmi asi fater Mc Donald a jeho kaplán. Na to zavznely naše piesne, hymna a americká hymna a hromové „sláva“, „sláva“ ozvalo sa dvoranou, slovenské piesne sa irským kňazom veľmi páčili a aby ukázali jako vážia si Slovákov, zaspievali spolu po slovensky starodávnú pieseň, „Nitra milá Nitra“ za čo dostalo sa im mnoho chvály a potlesku. A tak duševne osviezení, posilnení, s radosťou v srdciach rozchádzali sme sa do svojich príbytkov, keď jako u Vás v kraji, keď sedliak posbiera s pola posväta a keď prídu fujavice sadne spokojný ku peci a teší sa svojej vykonanej práci, i my natešení a naplnení duševnou mannou, ubierali sme sa v nádejach na budúcnosť do svojich príbytkov. Našemu duchovnému prajeme stáleho zdravia, pevnej vôle a vytrvalosti medzi nami. Nech ho Boh živi?

M. R.
prítomný.

— Z Halmeša pri Pudmericiach! Vysoko čtený Pane Redaktor „Pokroku“ uctive prosím keby ste bol tak láskavý že by ste týchto mojich pár riadkov uverejnili v milovaných novinách. Čítam ich od začiatku, ale od nás málo sa dopisuje bár aj máme dost nového. Mali sme u nás založený spomocou našich duchovných otcov Pudmerického pána farára aj pána kaplána čítací spolok ako na filiálke, ale žiaľ Bohu ten je ztratený, lebo mal mnoho nepriateľov a judášov tak sa musel rozísť, ale škoda ho, lebo včulek sa naši mužovia schádzajú do spolku u „Zeleného túza.“ Keď chce niektorá žena so svojim mužom hovoriť iste ho len tam nadje. Máme aj úverkový spolok spoločne s Pudmeričanmi, aj tretí máme čisto kresťanský. „Potravný Spolok“ ale tuším sa musí nechať zahnúť u nás, lebo len u žida je všetko dobré a vo spolkovom sklepe nie. Kača z horného konca hovorila, že masť je u žida omnoho voňavšia, ako vo spolkovom sklepe. Beta z dolného konca zase, že cukor je sladší, soľ slanšia a múka lacnejšia, mydlo lepšie, otruby krajšie atď. a za to myslím, bár tam nechodím, lebo je to košer. Tretia zase povie: ja nebudem robiť na akcionárku, aby sa potom vychvalovali koľko ktorá dostala. Štvrtá zase dudlala, veru v spolku je to horšie nežli u žida, bola som dlžna pár všivavých korún, a porád na mne sedia, aby som ich zaplatila, čo snád noidem do Ameriky? Na to ale žiadať nemyslí že aj spolok musí svoje zbožie platiť. Za trocha kapek predá mnohá žena svoje svedomie ešte ľuže a ohovára. Mnohá sú tak slabé, že sa hanbia Reginy a idú radšej k nej, tak slabé sú naše ženy a potom sa vraj máme oslobodiť, s takýmto národom nikdy! Som zvedavá jaký choson, lebo novoročné dostanú. Ich mená si značím a budúce Vám ich pošlem, aby svet vedel jako naši ľudia zapredávajú nám vlastnú kresťanskú vec.

Akcionárka.

— Gbety Čtený Pane Redaktor! V minulom čísle nášho milého „Pokroku“ ráčili ste napomenúť aj nás Gbelanov — je pravda, že len v pár slovách — aby sme vyplácali členovské príspevky katolíckemu kruhu. Ale čo je to pre Gbelanov pár slov, pre nás by boli potrebné celé články, ktoré by nás mali povzbudzovať, nie len k vyplácaniu tých pár krajčiarov, ktorými sme — jako my členovia — podľní katolíckemu kruhu, ale ktoré by nám mali na um priniesť o mnoho vážnejšie povinnosti.

Drahí občania vzhľadnite len do blízkej minulosti, jak bola s organizovaná naša obec

len pred 5-6 rokami? A veď sme ešte nemali čítacieho kruhu, ani potravného spolku; držali sme vždy spolu, buď pri voľbách, buď to inde! Ci sme snáď nechceli takrečeno bez výnimky „Kat. Kruh“? A do potravného spolku — búr sa ťažko vyberali účastiny — či sa nás nedalo zapísať viac než dve tretiny hospodárov? Nuž a jaký výsledok spatrujeme z týchto drahocenných vecí? Môžem povedať, že slabý. Kruh, starí členovia len z riedka navštevujú, mládeži zase — česť výnimkám malého počtu — len pre zábavu, pre kolkárení a pre čertové obrázky (karty) chodia do neho. Knihovníu prach niči, mole zožierajú a knižky sa tratia. Čo mám povedať o potr. spolku? Poznám zámožných hospodárov, ktorí majú aj účastiny, a predsa nám nedajú utržiť ani haliera. Iní zase, čo bývajú o pár krokov ďalej od obchodu; povedia, že to nestojí zato, aby išiel za 2-3 krajciare do spolku, a keď sa naučí len za málo kupovať u židáka, kúpi tam aj za zlatku aj za viac. Mnohí zvlášť ženy, haňajú, že je všetko drahé, že je horší tovar než u toho, alebo u tamtoho, z vyvoleného národa. Ale čo ste povedali než bol spolk, keď si židisko sám určil cenu, keď vás pretiahol jeden viac než druhý. Do spolku si sami nakúpime, sami odpredáme a odkúpime, teda sami seba okrádať nebudeme, to nám zakazuje zdravý rozum!

Teda prestaňte haňať, klebetiť, ohovárať spolok. Ktorí sme dovčulka vyhybali spolku, navštevujeme ho, ktorí sme chodili dovčulka, chodme ešte pilnejšie. Keď tak budeme rozmýšľať a činiť, rozkvetáť bude naša obec, dvýhať sa bude dobrobyt a národné povedomie, a nastanú lepšie časy.

Z Mokrehohája. Minulú nedeľu sme mali u nás hody, krásne a slušné, aké sa na celom okolí nedržia. Ráno prijel ku nám náš milý pán dekan skalický a vydržoval slávnostné služby Božie, a držal krásnu reč o svornosti a vzajomnej láske. Odpoľudnia sa hemžila naša malá obec od hostov, ktorí i z ďaleka prišli. Boli sme v katolíckom kruhu, kde sme sa výborne bavili. My sa vieme zabaviť bez vstupného a bez krčmy, a preto nebolo medzi našou mládežou žiadneho ozračného človeka, dôkazom toho je, že i naši ľudomilí, ako pán farár, Stefan Pukančík z Kútov so svojim kaplánom p. Fr. Deutshom, p. Dr. Blaho a náš pán dekan nás svojou prítomnosťou počtli. Radosť sa bolo na našu krásnu, skvostne obľadenú mládež pozreť. — Koncom minulého mesiaca sme mali voľbu, volili sme si hlásneho, obecného formana atď. Inokedy pri tejto príležitosti sa vždy odbavoval „áldomáš“, a preslopalo sa pár zlatých, teraz po voľbe vyriekli sme si, že kto chce piť, nech pije za svoje, my ani chudobného hlásneho a hajníka, ktorí to z čiastky museli zaplatiť, ani obec okrádať nebudeme, lebo pitie z obecného nenie nič iného, ako obyčajná krádež, a my zlodějmi nebudeme. Volaktorým kamarátom z mokrej štvrti; — ktorých mená teraz ešte neuvěřím, ale keď by sa to opakovalo, tak ano — sa táto vec nepáčila, a volali: keď to bývalo, nech je to aj. Oj nie tak milí kamaráti, keď máte suché hrtáne, tak si pite za svoje, veď muchy u nás ešte nevyhynuly, búr je aj zima dosť tuhá, zajdite si tam, kde sa tie pred zimou shromažďujú a nachlastajte sa, ale u nás je dosť vdov a takých ľudí, čo platia domestiku (obecnú prirážku) a na obecných áldomášoch účasť neberú, ako že by prišli tí k tomu, aby vaše suché hrdlá napájali? Každý poctivý človek pije za svoje a my chceme dokázať, že sme poctiví ľudia.

Mokrohajan.

Hospodárstvo, priemysel, kupectvo.

Jako zakvasíme rýchlo kapustu (zelie). Chceme-li mať kvasené zelie veľmi rýchle, bez toho žeby trvanlivosť jeho a chuť utrpela, ba naopak ešte jakosť sa zlepšila, tedy nakladajme zelie do sudov, kadi, džberov, hrotic atď. spôsobom nasledujúcim: Zelie struhadlami na jemné lukše postruhané v kotli sparime soľnou vodou tak, že zmäkne. Potom zelie vybereme na čistú plachtu a dáme do koša ohrabčáku, necháme úplne odkapkať. Parenie sa koná obyčajne tým spôsobom, že slanú vodu v kotli varíme a keď vrie, zelie do nej nasypeme a necháme tak dlho, až zmäkne. Odkapané — po prípade liseň vytláčené zelie do vhodnej nádoby ukládame. Na dno sa dá lupenie vinné, višňové a kopor, na to vrstvie zelia mierne

posolíme, dobrým octom vinným pokropíme a tlútkom utlačíme. Tak pokračujeme až je nádoba plná, načo zelie pokryjeme plátkom a zatažime. Je-li zelie odkápané, horké, preplákné sa studenou vodou, lebo teplé sa nakládať nesmie. Zelie do 6 dňov je zakvasené, biele rýchle sa vari — ani nie pol hodiny a má jemnú chuť.

Čo nového vo svete.

Ministerpresident gróf Stefan Tisza má dosť šťastia a ešte viacej gurážu. Obštrukcia mu vyhráza, že nepopustí, ale on ide svojou cestou. Vo štvrtok už predložil zákon o rekrútoch, jestli sa prijme, tak predsa by sme mali len assentýrku nejak začiatkom decembra a treforóčaci by boli pusteni na sviatky domov. Kossuthova strana rozpadla sa na dve strany, jedna chce bezohľadnú obštrukciu bez konca, druhá je miernejšia a chce rekrútov odhlasovať o rozpočet.

Vseličo.

— Krajca Jozef Čanovský v Amerike, rodom zo stolice zemplinskej, odsúdený bol pre zavraždenie svojej ženy na smrť provazom.

— Voľby v Amerike. Mac Nellam kandidát Tammany spol. zvolený bol s väčšinou 61,000 hlasov. V Ohio zvíťazili republikáni 100,000 hlasov väčšinou. V Marylande zvíťazili demokrati, v Nebraska republikáni, v Kentucky demokrati, v tomto štáte boly veľké nepokoje, pri voľbách zabili desať ľudí, nie vojaci ani žandári, ale strany strielali medzi sebou.

— Práca v Amerike stojí, pracuje sa po pol a štvrt dňa.

— Povodeň. Dňa 3. okt. 1903 bola v Serantone v Amerike veľká povodeň. Zaplavený bol i slovenský kat. kostol a fara. Miestny slov. farár Rev. Ján Stas v nočnú hodinu musel sa vystahovať z fary.

— Drahý pokoj. Udržovanie ruského vojska stojí ročne 700 mill. kor. Rakúsko-Uhorsko plati na vojsko ročne 432 mill. kor.

— Práca bez modlitby je orechom bez jadra.

— V minulom roku sadilo sa vo všetkých krajinách menej repy jako predtým.

— V roku 1902. vyviezlo sa z Rak-Uhorska 3 aj 1/2 mill. metr. centov jačmeňa a 1 aj 1/2 mill. sladu, v cene asi 100 mill. kor.

— V Kyšence, v Rusku je 250 ľudí postaveno pred súd pre vraždenie židov a krádež.

— V Londýne bola výstava nemluvať.

— Z New-Yorku je na ceste loď s dobrovoľníkmi do Macedonie.

— V novembri sú žne v Austrálii a v južnej Afrike.

Drobné zprávy.

— **Vyznačenie.** František Jehlička modranský kaplán známy spisovateľ, složil 3. novembra štvrté rigorosum s pochvalou. Behom jedného roka od svojho vysvätenia, složil všetky rigorosa (zkušky) s vyznamenaním, od universitného senatu bude predstavený k promocii sub auspiciis regis, t. j. uznany bude za doktora u prítomnosti Jeho Veličenstva. Nášmu zdarnému rodákovi zo srdca blahoželáme.

— **Jubileum.** Dňa 10. novembra slávil v úplnej tichosti pán Jozef Cellý, farár petroveský svoje 25-ročné kňazské jubileum. Nech ho Boh živí.

— **Oznam.** Vianočná hra „Šťastný večer“ od Dr. L. Okánika vyjde okolo 25. novembra, prihlášky prijíma knižtlačiareň J. Teslika v Skalici.

— **V Hodonine** na Morave rozmáha sa silno očnia nemoc (aj egyptskou zvaná) trachom. Trachoma je nákazlivá a nebezpečná nemoc, v trečianskej stolici oslepila mnoho ľudí. Knižku o „Trachome“ dostať u J. Teslika.

— **Obchodníci potravných spolkov** usnuli sa na tom, aby sa vo všetkých spolkoch jednako zachovával, nedelný pokoj. Dľa toho malo by byť v nedeľu len do obeda otvorené. Požiadavok je spravodlivý, vrátíme sa k nemu.

— **Zájom** pre mliekarnu budí sa kam ďalej tým väčší. noví členovia sa vždy prihlasujú.

— **V nedeľu 15. nov.** v „Kat. Kruhu“ skalickom prednáška. Členovia dostavte sa všetci.

— **Členom mliekarského družstva.** Členovia sa vyzývajú, aby svoje podiely splácali. V nedeľu večer v „Kruhu“ prijíma splátky a rozdáva Stanovy pokladník, Jozef Hasička.

— „**Határ ör**“ — to sú tie nové skalické maďarské noviny — po skalicky „Hotar.“ — neccigán!! a nauč sa poriadne maďarsky, keď chceš písať a vzdelávať. Pri mliekarni pracuje „maďarských“ (?) delníkov toľko, koľko sa ich hlásilo, Lieskovsky, Kuharič, Petrovič, Kovarik, Detony, Osvald, . . . atď. Nerypajte do nás. Vaša besednica o-Podiebradovi — ktorý mimochodom rečeno vchoval najslávnejšieho kráľa uhorského Matyáša — je klasická . . . blbina!

— **Petrolejevý kartel** uzavretý je na 4 roky, dnes stojí petrolej za kilo 33-42 hal. To je strašná cena, pripravuje sa na ceny v drobnom na 20-22 kr.

— **Cukor** bude ešte lacnejší, jestli rakúsky parlament zavrhuje taxu na dovoz rakúskeho cukru do Uhorska.

— **Mokrohájskym** mládencom, zvlášte Janovi Bartošikovi predsedovi mládenčov a jeho kamarátovi, ktorí počas hodov poctive obstarávali členov a hostov vyslovuje sa srdečná vďaka.

Host.

Z redakcie: B. Sv. Mik. Došlo neskoro. S. M. Št. Chce mať A. process? Vie on čo to stojí peňazi?

Do Holica: Tak sa to nedá uverejniť. Dopisovatelia podpisujte sa na listy! Anička K. Prešo napíšete?

Kukátko.

XI.

Má ten pán Boh všelijakých ľudí na svete: mudrych a hlúpich, prefikanych a jednoduchých, mravných a nemravných. No, má i takých, u ktorých všetky tieto vlastnosti sú vrodene a u ktorých platí to naše slovenské prislovie: akého chcete, takého ma máte. Mladý Mojšeles mal všetky vlastnosti po hromade, okrem tých dobrých. Dievčatá kresťanské vždy rád videl a kde mohol, rád si na ne poďíhal a ako to obyčajne býva u takých ľudí: každej povedal, že je do nej zaľúbený. Bláznivé mu verili, ale múdre a dobre zachovalé, jak čertu sa mu vyhýbali. Raz chcel si začať známosť s takouto dobrou devedkou a ako mu to išlo, ako ho do pasce chytili a náležite okúpali, to ukážem v obrázku.

Zišiel sa mladý Mojšeles s Aničkou na ulicu a hneď mu padla do oka, poprosil ju, aby trochu postála.

„No či mi máte nového povedať?“
„Že si thy pekne dievča“ povie Mojšeles.
„A iného nič?“

„A či thy ešte nenie dosť.“

„Veru dosť a preto musím ponáhľať domov.“

Odbehla a z ďaleka struhala mu mrkvičku.

„Phočkej Aničko, však mi ty neujdeš!“

Keď sa s ňou o niekoľko dní stretnul, zas začal city lásky svojej vyjavovať. Tentokrát ho očúvala a ako sa zdalo na oko milo a šelmovsky sa na neho usmiala. Vzal si smelosť a prosil o dostaveničko. Ona mu povie:

„Prijdite zajtra večer k nám.“

Mojšeles zajásal a chcel ju privinúť k srdcu, ona však uletela ako mydlová bublina.

V určenú dobu vkľznul sa na určené miesto a hneď sa pýtal vo tme:

„Aničko: thu si?“

Tu som, a on matal vo tme. Zrázu chopily Mojšelesa dve silné ruky zviazali ho a začali jeho obličaj a vlasy mazať tekutinou, ktorá tak páchla, ako kolomaz. Hneď pochopil, že nastrojili pasť na neho a on do nej hlúpo vliezol. So všetkých strán striekali vodu na neho a rehotu ozvalo sa toľko, akoby vypustil stádo koní. Potom mu ruky rozviazali a vyhodili ho von.

Prijdúc domov celkom premoknutý, podíval sa do zrkadla a videl vňom tvár kolomazou natrenú tak, že vypádal ako pohlavár divochov.

„Nešťastné dostaveničko! čo mi tá bagáž vyviedla. Pfu! kto sa medzi otruby mieša, zedia ho svine. Radnej pôjdem do pekla, jak na také dostaveničko.“ horekoval si.

Vonku pod oknom ktosi zaspieval:

Mojšelesko — Mojšelesko:
máš v hlave viac o koliesko
nechaj dievčatá v pokoji
lebo sa hneď najdeš v hnoji
vidíš chlapče, čo z toho máš?
tvár tvoja je jak kolomaz
šaty premoknuté všetky
to máš od Aničky dievky;
nešťastné dostaveničko
ales' my dala Aničko!
tak nech si každá česť háji
bude jej dobre jak v raji
ale ktorú peniaz zlatý
skvosty zaslepia a šaty:
tá to skoro obanuje
a nik ju viac nešanje!

Vianočné hry!!!

Narodenie Pána . . . 20 hal.
 Víťazstvo Messiaša . . . 20 „
 Príchod Spasiteľa . . . 25 „
 všetky 3 za 60 hal.
 sú k dostaniu
 u J. Teslíka v Skalici,
 a u kníhkupecov.

„Potravný Spolok“ v SKALICI

Páni hospodári!!!

Prihlaďte sa na
umelé hnojivá
 na oziminy
 lebo čas je tu!

Kávu

Žiadajte v potravných spolkoch a u
 kresť. obchodníkov.
 len od známej kresť. firmy
B. ROSENKRANC
V PRAHE.

priamy dovoz zo zámořských krajov naj-
 lepších a jemnohutných druhov.
 Zastupuje: **A. Burian Brno.**
 35 Vinterhollerovo nám. 19.

Ve prospech Ústředni Matice školské.

Humpolecké súkna

a lodny. Dámske lodny.

Módne látky oblekové, látky na svrchníky a have-
 loky, z čistej ovčej vlny v ľavých cenách odporu-
 čuje:

KAREL KOČIAN,
 súkenický a prvý zasielateľský obchod
 v Humpolci.

Vzorky k nahliadnutiu zasielajú sa franco.

Nahrobné križe

pre našich milých v Pánu
 zosnulých predáva za mier-
 né ceny v peknej úprave a
 trvalom zlatený aj s ka-
 menom od 13 až do 60

Korun u

Rudolfa Detony

Cenníky

Staré sa tiež pravým
 zlatom a striebrom ob-
 novujú.

Tiež za veľmi ľavné ceny

u

v Uh. Skalici.

zdarma!

Jediná dielna na Morave pre výrobu huslí!

Josef Lidl, Brno, (Morava)
 Zelný trh č. 11.
 (ve vlastním dome)
Továrna výroba hudobných nástrojov.
 18
 Prísahný znalec c. k. zemskeho súdu.
 Cenník na požiadanie zdarma.
 Vývoz do všetkých dielov sveta.

Mydlo „Palacký“

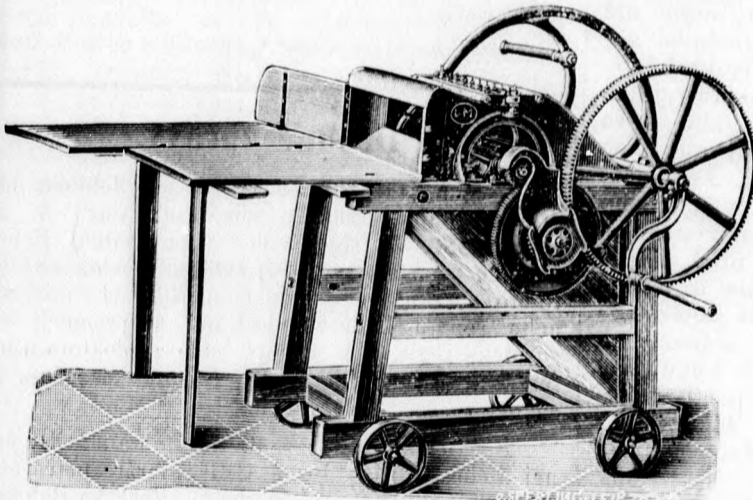
je najlepšie český vý-
 robovek.

Práca ľahká
 účinnok prekvapujúci!

Prádko biele ako sníh!

Ján Vilímek,
 továrňak na mydla v LIPNIKU,
 nad Běvou. (Morava).

PANI HOSPODÁRI!

MICHAL TRESKOŇ, fabrikant hospodárskych strojov V BYTČI (Nagy Bittse.)

Netreba vám viacej hospodárske
 stroje z cudziny alebo od firm nám
 nepriateľských drahsie kupovať, lebo
 moje výrobky dosiahli značnej doko-
 nálosti. Odporúčam svoje najnovšie:

Mláfačky
 s oceľovými guľicovými ložiska-
 mi, ktoré idu o polovicu ľahšie,
 než ktorekoľvek iné.

Zentúre dlanajnovších modellov.
 Zlepšené rajtáre. Výborne seč-
 kovice amerického a angli-
 ckého systému. Triery. Struhadlá
 na burgiinu. Srotovníky na zrn-
 o. Stroje na slatie. Pluhy a brány.
 Stroje na rezanie kapusty. Mačka-
 dlá na syr, borievky a hlinu. Zele-
 zné mangle na prádko, decimálne
 váhy a stroje na lamanie stromovej
 kôry pre garbiarov.

Cenníky zašlem na žiadosť zdar-
 ma a franco.

Kostolné sviece,

pravé voskové, polvoskové,
 stearinové hladké i krášené,
stĺpky, sviečky obetné a
stromkové,
 sviečky stearinové a parafínové tabulové,
 vozové lampášové,
 všetky druhy voskového zbožia,
 tiež perník struhací,

a jemný zákuskový,

doporučuje najodbornejší zuod kontinentu, firmy,

V. Zbořil a syn

první moravská továrna na voskové
 zbožie a perník.

v Bystřici pod Hostýnem (Morava.)

Založeno r. 1858.

Odborné vyevedčenie z Ljublane, Maria Cell, M.
 Boleslavi, Parize, Dojenu Côte d'Or, Litomerice
 Prahy atď.